

عنوان مقاله:

بررسی نقش و جایگاه طبیعت در معماری دوران سنت

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه امیربیک تفتی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد

سیده زینب عمادیان رضوی - استادیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

این تحقیق بر آن است تا نقش و جایگاه طبیعت در معماری دوران سنت را مورد تحلیل و ارزیابی قرار دهد در واقع توجه به مفهوم طبیعت در معماری این دوران نقش به سزایی در شکل گیری فضاهای معماری داشته است اما پس از انقلاب صنعتی با دست یابی انسان به روش ها و ابزارهای جدید و پیشرفت در علوم تکنولوژی و تولید کیفیت رابطه انسان و طبیعت دچار تغییر گشت و در نتیجه نقش طبیعت در معماری این دوره تا سطح بهره برداری مادی از آن کاهش یافت بنابراین به نظر می رسد پرداختن به نقش و جایگاه طبیعت در معماری دوران سنت از ضرورت ها و رویکردهای اصلی در راه رسیدن به معماری همساز با طبیعت است. در این پژوهش در بخش نخست چرایی پرداختن به موضوع مورد نظر بیان می شود و بهطور خلاصه تحولم عنایی طبیعت در دوره ههای تاریخی ذکر خواهد شد در ادامه راهکارهای معمار دوران سنت نسبت به کارگیری طبیعت، مفاهیم و عناصر آن مورد بحث قرار خواهد گرفت در این زمینه نقش طبیعت در معماری و تاثیرات آن بر زندگی انسان در دو مقوله مورد بررسی قرار گرفته شده است در مقوله اول به معانی نمادین طبیعت و چگونگی پاسخ گویی آنها به نیازهای روحی و معنوی انسان توجه شده و در مقوله دوم جنبه ها و منافع مادی طبیعت و همسازی با آنها در نظر گرفته می شود.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی، طبیعت، ارتباط انسان و طبیعت، معانی نمادین طبیعت، مظاهر مادی طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/270071>

